

var fuldstændig den, at Regeringens Ødselhed blev stærkt fastslaaet. Dertil vil jeg sige, at jeg ved ikke, at Regeringen har været mere ødsel, end Rigsdagen har tilladt, og jeg ved ikke, at der overhovedet er nogen Udgift, som ikke er bevilget af den høje Rigsdag enten paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven. Alle Partier har været med til det, jeg har ikke set, at det konservative Folkeparti lige saa lidt som noget andet Parti har modsat sig enten Finanslovens Vedtagelse eller Tillægsbevillingslovens Vedtagelse, saa nogen Ødselhed er der ikke vist af Regeringen, som ikke er en Ødselhed, som alle har Ansvar for, hvis det er en Ødselhed. Derimod har Rigsdagen vedtaget Love, der kræver store Udgifter, saaledes som den, jeg nys nævnede, og i hvilke der desuden peges hen paa endnu større Udgifter, idet visse Udgifter til Befolkningens rimelige Forsyning med Nødvendighedsartikler, f. Eks. Udgifter til Mælkeforsyning, ikke den Gang kunde opgøres.

Overfor de Forslag, jeg nu har fremsat, som dels gaar ud paa straks at skaffe Midler til Veje for Staten og dels paa langsomt at dække det Svind i Indtægter, som alle ved vil komme — jeg kan blot, som jeg ogsaa har gjort i min Forelæggelsestale, henvise til Toldindtægtens Svinden —, og dels paa at møde kommende Udgifter i dette Finansaar, henviser nu det konservative Folkepartis Ordfører til, hvad jeg har sagt, at der var rigelige Midler i Statskassen. Ja, det er sikkert, der er rigelige Midler i Statskassen, men disse rigelige Midler vil slippe op ved dette Finansaars Udløb, hvis de ikke slipper op tidligere, og saa er det dog mærkværdigt, at man, staaende i den Situation, som Landet befinder sig i, og med Verdenskrigen rasende uden at vide, hvad der kan ske, virkelig overfor Finansministeren og overfor de øvrige Partier vil indtage den Stilling fra det konservative Partis Side, at man ikke vil være med til at forsyne Landet og Statskassen med saadanne Pengemidler, som behøves for at afværge, hvad der kan komme. Intet vilde være uforsvarligere af mig som Finansminister, intet vilde være efter min Mening uforsvarligere af Rigsdagen, end at vi ikke sørgede for, at vi i Tide havde de Midler at raade over, som paa et Tidspunkt, som vi ikke kender, kan blive nødvendige i langt større Udstrækning, end vi i Øjeblikket kan vide noget om. Jeg kunde tænke mig, at et Parti, der ene havde som Politik fremfor al anden

Politik at se at komme en siddende Regering til Livs, kunde falde paa at tage en saadan politisk Holdning, som nu det konservative Folkeparti har taget, men at noget forsvarligt ledet Parti skulde gøre det, er mig ganske uforstaaeligt.

Jeg har dernæst med Hensyn til Statslaanet paavist, at nu er der Mulighed for at optage det. Om der er Mulighed paa samme Vis for at optage Statslaan om et halvt Aar, det ved det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) ikke det mindste om, det ved det konservative Folkeparti aldeles intet om, og nu vil man dog vel ikke overfor mig som Finansminister nægte, at jeg har nogen Grund til at skaffe Midlerne, naar jeg kan faa dem. Jeg vil her indskyde en Bemærkning til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som sagde til mig, at jeg havde sammenknyttet dette Statslaan med de andre Lovforslag, saaledes at jeg end ikke vilde have det, før de andre Lovforslag var blevet ophøjet til Lov. Dertil vil jeg sige, at hvis jeg har Tilsagn om, at man vil behandle disse Lovforslag velvilligt for at komme til et Resultat, er det mig naturligvis tilstrækkeligt; hvis man derimod vilde stille sig saaledes, at man enten afviste en Del af Lovforslagene eller dem alle, vilde min Stilling være anderledes. Men naar jeg har udbedt mig Enighed om disse Love — fordi Rigsdagen altid har været enig om, at Skattelove maatte der under den nuværende Situation være Enighed om —, saa maa jeg frafalde dette i Øjeblikket for det konservative Folkepartis Vedkommende, hvad jeg er nødt til efter den Stilling, der i Øjeblikket er indtaget af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) som Partiets Ordfører; hvis de 3 demokratiske Partier i Øjeblikket kan enes om denne finansielle Ordning, kan vi vistnok se bort fra, at de Konservative stiller sig saaledes, som vist neppe noget konservativt Parti i noget Land har stillet sig, at de nægter Landet Midler, som kan komme ind dels ved Laan, dels ved nye Skattelove, for derved muligvis at stille Landet blot i et Øjeblik, hvor Midlerne ikke kan skaffes. Jeg har aldrig tænkt mig Muligheden af, at noget Parti kunde stille sig saaledes, ganske vist mindst et konservativt Parti. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds henviser til, at dette sker ogsaa under Hensyn til, at Finanslovsforslaget først skal forelægges, og at det er et upassende Tidspunkt at fremsætte disse Lovforslag nu i September